Polibky rozpálené svíce - Zhasni

Závidím básníkům když jejich slova tančí
v ohnivém rytmu po zamrzlé řece
když jako žhavý uhlík z rozpálené pece
se jejich verše nad ránem probouzí

Taky bych stoupal jak balón hnaný větrem
dešťové mraky bych rozkolíbal k tanci
a odliv pláče už nedostal by šanci
taky bych stoupal jak ptáci oblohou

Závidím básníkům a s pokorou se skláním
sám píšu míň a škrtám o to více
verše jsou polibky rozpálené svíce
palčivý žár co pálí do tváří
světlo mě drásá noc je plná sazí
a láhev vína dávno stokrát přečtená
poslední sklenka se ještě červená
nad touhle nocí která za nic nestojí

Závidím básníkům když jejich slova tančí
v ohnivém rytmu po zamrzlé řece
to hejno černých dravců vypuštěných z klece
před půlnocí se mění v karneval